

Terapi med barn

En forståelse av, og engasjement i, et barns livsverden er viktig for å oppnå en god allianse.

PUBLISERT 1. august 2008

BIRGIT SVENDSEN

forsvarte 18. januar 2008 sin avhandling *Den terapeutiske relasjonen som ramme for utvikling i psykoterapi med små barn – en studie av de innledende samhandlingsprosessene* for dr.philos.-graden ved Universitetet i Oslo.

Avhandlingens første spørsmål omhandler hva terapeuter gjør for å fremstå som hjelpere for barnet i de innledende fasene av psykoterapi. Det neste spørsmålet dreier seg om hvordan en positiv allianse og terapeutisk relasjon utvikles. Og til sist: Hvordan gjenspeiles dominerende diskursive praksiser i terapeutenes beskrivelser av innledningsfasen?

Avhandlingen er basert på videoopptak av de innledende samhandlingsprosessene mellom ni ulike terapeut-barn-dyader slik det foregår i en naturalistisk setting, samt intervju av terapeutene om deres forståelse av innledningsfasen.

Analyseresultatene viser at terapeuten fremstår som hjelper på ulike måter, og dette beskrives som terapeutenes implisitte og manifeste hjelpemanøver. Gjennom de implisitte hjelpemanøvrene fremstår terapeuten som en psykologisk ledsager for barnet. De manifeste hjelpemanøvrene innebærer å gi barnet en ramme for å forstå hva terapi kan være. Ett av hovedfunnene er at terapeutens responsivitet fremheves som et nødvendig grunnlag for utvikling av allianse.

Analyse av terapeutenes beskrivelser gjenspeiles i to hoveddiskurser; gjensidighetsdiskursen og observasjonsdiskursen. Den førstnevnte vektlegger det gjensidige i relasjonen, at det foregår en forhandling for å finne ut av hvordan de to, barnet og terapeuten, skal være sammen. Observasjonsdiskursen betoner i større grad terapeutens forståelse av barnets intrapsyriske fungering. Da fremstår relasjonen mer fastlagt, og forhandling blir ikke et fremtredende tema. Avhandlingen understreker og nyanserer betydningen av en responsiv og engasjert terapeut som viser interesse i å dele barnets opplevelseverden. Dette bidrar til barnets engasjement og involvering i det terapeutiske prosjektet. Slik fremstår den terapeutiske relasjon som en interaksjon hvor to personers samskaping utgjør viktige betingelser for utvikling.

Kontakt Birgit.Svendsen@svt.ntnu.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 45, nummer 8, 2008, side